

§ 13.

Enhver Læge skal, naar han kaldes til eller faar en syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der ifølge § 6, 1ste Stykke, altid er Genstand for offentlig Behandling, straks anmelde det til Epidemilægen og Sundhedsstyrelsen, selv om Tilfældet har en mild eller ikke fuldt udpræget (abortiv) Form. Anmeldelsen, der skal indeholde nøjagtig Benævnelse af Sygdommen samt Meddelelse om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl og øvrige Forhold, der kan være af Betydning, skal gentages for hvert nyt forekommende Tilfælde.

Epidemilægen skal atter underrette Epidemikommissionen om de modtagne Anmeldelser.

Det paahviler enhver Læge, som kaldes til et Tilfælde af de Sygdomme, der efter § 6 er eller kan blive Genstand for offentlig Behandling, eller faar et saadant Tilfælde under Behandling, at give den syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittens Udbredelse. Følges saadan Anvisning ikke, skal den behandlende Læge anmelde dette til Epidemilægen.

§ 14.

Epidemikommissionen paaser, at enhver, som lider af en under offentlig Behandling værende Sygdom, isoleres saaledes, at Smitte kan forebygges; hvis saadan Isolation ikke sker eller ikke kan ske paa fyldestgørende Maade i vedkommendes Bolig, kan Kommissionen paabyde, at den paagældende indlægges i et af de til Raadighed for Sygdomsomraadet; i saadanne Tilfælde stillede Sygehuse eller i et af de i § 11 omhandlede Lokaler, hvor der ydes behørigt Lægetilsyn og Forplejning, hvor Patienten ikke maa have Forbindelse med Omverdenen paa anden Maade, end Kommissionen tillader, og hvor Patienten er forpligtet til at blive, indtil Kommissionen mener, at denne uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes eller udskrives, eventuelt med Paabud efter § 16.

Denne Bestemmelse kan ogsaa anvendes til Iagttagelse af tvivlsomme Tilfælde.

Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

§ 15.

Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi denne isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Kommissionen at paase, at det fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og i den Hensigt kan det af Kommissionen paabydes, at Indgangen til den paagældende Beboelseslejlighed eller det paagældende Hus forsynes med Paaskrift »Smitsom Sygdom«, eller at Adgangen til samme forønes enhver, der ikke har Epidemikommissionens Tilladelse. Adgangsforøning kan i fornødent Fald gennemføres ved Afspærring. Kommissionen kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Gennemførelsen af de fornødne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle vedkommende er forpligtede til at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Kommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes til et andet Hus uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen.

Uformuende Forældres Børn skal saa vidt muligt, hvis Forældrene ønsker det, saa længe Sygdommen eller Smittefaren varer i deres Hjem, anbringes i Pleje efter de derom gældende Lovbestemmelser paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp for Forældrene.